

Město se může nadechnout

Praha, 18. 7. 2018 – Sdružení pro rozvoj a architekturu vítá vyškrtnutí normy na proslunění bytů z Pražských stavebních předpisů. Tím, že z Pražských stavebních předpisů zmizí norma na proslunění bytů, udělala Praha krok k lepší architektuře a uspořádání města, soudí členové Sdružení pro architekturu a rozvoj. Zároveň se ale nic nezmění na kvalitě nově budovaných bytů.

„Požadavek na oslunění bránil často rozumné míře a intenzitě zástavby městského charakteru; oslunění nelze zaměňovat za osvětlení, což je standard, který brání tvorbě nějakých ‚tmavých špeluněk‘. Vyškrtnutí požadavku na oslunění umožní vznik kvalitních městských struktur a městského veřejného prostranství,“ řekl právník Jiří Plos. A dodal: „Podíváme-li se na nejcennější části města, zejména historická města pražská, nebyla by jejich výstavba za dosud platných požadavků možná – přesto jsou hodnocena z hlediska kvality života v nich jako nejpřitažlivější.“

Autor Pražských stavebních předpisů, architekt a urbanista **Pavel Hnilička** upozorňuje, že proslunění bytů je jedna z kvalit, které je třeba brát v úvahu při návrhu obytné stavby. Rozhodně však není nejdůležitější. Například logická orientace bytu v rámci konkrétního prostředí místa (do ulice / do zahrady atp.) je pro kvalitu bydlení mnohem podstatnější než orientace ke světovým stranám. *„Míra prostupu slunečního záření do bytu má být osobní volbou, a nikoli povinností stanovenou obecně závazným právním předpisem,“* dodal.

„Norma na oslunění bytů má zcela jistě kořeny v lidové moudrosti ‚kam nechodí slunce, tam chodí lékař‘,“ připomněl architekt **Josef Pleskot**. Toto rčení nepochybně vzniklo někdy v první polovině 19. století, kdy v dravé industriální éře lidé často bydleli ve vlhkých bytech se sporadickým lokálním vytápěním, téměř bez oken, natož potom se slunečním osvitem. *„Je potřeba připomenout, že hodně věcí od toho expanzivního 19. století se změnilo. Souhrnně řečeno, byl prostě čas odstranit ze stavební legislativy jeden předpis, který byl již dávno překonán vývojem životního stylu a jeho standardů,“* dodal Pleskot.

„Právě proto není třeba se obávat, že by se touto změnou Pražských stavebních předpisů měla změnit kvalita bytových novostaveb. Kromě oslunění řeší kvalitu života v novostavbách z hlediska světla totiž také již platná norma pro denní osvětlení bytu,“ poznamenal **největší rezidenční stavitel Dušan Kunovský**. Zcela nesystémový a v Evropě ojedinělý předpis na oslunění stanovuje, že 1. března musí sluneční paprsky dopadat na třetinu podlahové plochy bytu po dobu 90 minut. Architekti kvůli tomu musí bytové domy mnohdy velmi výrazně tvarově uzpůsobit jen proto, aby tento požadavek splnili. Přitom současně platná norma na denní osvětlení zaručuje, že všechny pobytové místnosti musí mít okna a nově by jejich velikost neměla být menší než 10 procent podlahové plochy. To samozřejmě většina moderních novostaveb bohatě splňuje nebo dokonce překračuje. Rada hlavního města včera rozhodla, že tuto kontroverzní a překonanou normu novelizuje.